

Wspomnienie o Stanisławie Wieniawa-Leszczyńskim

Воспоминания о Станиславе Веняве-Лещинском

Stanisław Wieniawa-Leszczyński. Obituary



18 grudnia 1988 r., po krótkiej nieuleczalnej chorobie, zmarł w wieku 58 lat mgr inż. Stanisław Wieniawa-Leszczyński, długoletni pracownik „Lasów Państwowych”, a od 1975 r. naczelnik Wydziału Ochrony Lasu i Szkół Przemysłowych w OZLP w Katowicach.

Stanisław Wieniawa-Leszczyński urodził się 30 lipca 1930 r. w Pszczyńcu na Ziemi Śląskiej, w inteligentnej, patriotycznej rodzinie. Ojciec — Leon był działaczem plebiscytowym po III Powstaniu Śląskim.

Stanisław wraz z rodziną do wybuchu II wojny światowej mieszkał w Pszczyńcu, gdzie ukończył drugą klasę szkoły powszechnej. W 1939 r., po wybuchu wojny Leszczyńscy przenoszą się do wsi Ochotnica Dolna, w pow. Nowy Targ, woj. krakowskie. Tam było bezpieczniej rodzinie działacza plebiscytowego. W Ochotnicy kończy Stanisław szkołę powszechną i dwie klasy gimnazjalne w tajnym nauczaniu.

W 1945 r. po wyzwoleniu Śląska wraca wraz z rodziną do Pszczyńcy, gdzie w 1948 r. zdaje egzamin dojrzałości w Państwowym Gimnazjum i Liceum. W latach 1945—1953 studiuje na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Jagiellońskiego i w listopadzie 1953 r. otrzymuje dyplom mgr inż. leśnictwa oraz nakaz pracy do Zakładów Drzewnych Przemysłu Węglowego. Zakłady kierują Go na stanowisko kierownika Rejonu Brakarskiego w Ornecie, w woj. olsztyńskim. W tym czasie wielu leśników z wyższym wykształceniem kierowano na Ziemię Odzyskane, tam gdzie Ojczyz-

na najbardziej potrzebowała ludzi wykształconych do organizowania i tworzenia gospodarki, również leśnej.

Po dwóch latach pracy na tym stanowisku w 1955 r. wraca na Śląsk do rodziny i rozpoczyna pracę zgodnie ze swoimi kwalifikacjami i zamiłowaniem w OZLP w Katowicach w Wydziale Zagospodarowania Lasu, specjalizując się w zakresie ochrony lasu. Tej specjalności zostaje wierny. W 1975 r. utworzono w OZLP Katowice Wydział Ochrony Lasu i Szkód Przemysłowych, którego naczelnikiem został Stanisław i kierował tym Wydziałem do końca życia. Całe swoje zawodowe życie poświęcił ochronie lasu i ochronie przyrody. A lasy śląskie, w których przebywał i pracował, potrzebowały pomocy i ratunku.

Postępujące szkody przemysłowe, inwazje szkodliwych owadów — wymagały wielokrotnych, zdecydowanych działań profilaktycznych i ratowniczych ze strony leśników. Kierował nimi Stanisław uzyskując pozytywne wyniki.

Potrafił swoją wiedzę wykorzystać w praktyce, ciągle ją doskonalić i wdrażając wiele nowych metod i środków. Współpracował stale z Instytutem Badawczym Leśnictwa i Zespołem Ochrony Lasu w Opolu. Był doskonałym specjalistą ochrony lasu znanym w kraju i za granicą. Troskę o stan zdrowotny i sanitarny lasu wykazywał do ostatnich dni życia. Brał aktywny udział w konferencjach, naradach i sesjach naukowych. Był współautorem licznych opracowań z zakresu ochrony lasu, szkód przemysłowych w lasach oraz ochrony środowiska przyrodniczego w województwie katowickim. Ostatnio brał udział w opracowaniu ekspertyzy dotyczącej zdrowotnego i sanitarnego stanu lasu w Beskidzie Śląskim i Żywieckim. St. Leszczyński nie ograniczał się do pracy zawodowej. Dużo czasu poświęcał ochronie przyrody. Był aktywistą Ligi Ochrony Przyrody, w której w latach 1983—1987 pełnił funkcję prezesa Zarządu Miejskiego w Katowicach oraz członka Wojewódzkiego Zarządu w Katowicach. Od 1986 r. był członkiem Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody. Przez wiele lat był członkiem egzekutywy POP PZPR w OZLP. W okresie jednej kadencji do 1976 r. pełnił funkcję członka Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej PZPR w Katowicach. Działał również w PTL, w którym przez wiele lat był członkiem Zarządu Oddziału.

W wolnych chwilach lubił powędkować, znajdując w tym relaks oraz odprężenie.

Za pracę zawodową i społeczną otrzymał wiele odznaczeń państwowych, resortowych i regionalnych. Najważniejsze z nich to: Krzyż Kawalerski OOP, Srebrny Krzyż Zasługi, Medal 40-lecia Polski Ludowej, Odznaka Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Zasłużony dla województw: katowickiego, bielskiego i częstochowskiego, Złota Odznaka PTL oraz SITLiD, Złota Odznaka LOP.

Stanisław był dobrym, rzetelnym i zaangażowanym leśnikiem, człowiekiem szlachetnym, na wskroś uczciwym i życzliwym. Takim Go zapamiętamy na zawsze.

Odszedł od nas w pełni aktywności. Los wyrwał Go z grona Rodziny i naszych szeregów niespodziewanie, przekreślając plany zawodowe i osobiste.

Każda śmierć budzi uczucia smutku, ale śmierć przedwczesna człowieka szlachetnego budzi również uczucie protestu. Dlaczego On?

Pozostawił Stanisław w bólu i żalu żonę Izabellę — wierną towarzyszkę życia, córkę Bożenę wraz z mężem i ukochaną wnuczkę Tunię, syna Andrzeja z żoną. Pozostawił w smutku pogrążoną rodzinę, przyjaciół, kolegów, współpracowników i przełożonych. Rodzina i liczna rzesza leśników z OZLP w Katowicach i z Polski Południowej godnie, w głębokiej zadumie pożegnała Stanisława Wieniawa-Leszczyńskiego. W imieniu leśników pożegnał Go dyrektor OZLP mgr inż. Bronisław Braczkowski. Naczelnego Dyrektora Lasów Państwowych reprezentowali Naczelnik Wydziału Ochrony Lasu mgr inż. Zdzisław Mirecki i mgr inż. Jerzy Małuja. W pogrzebie uczestniczył również Prezydent miasta Katowice mgr inż. Jerzy Świrad. Pochowano Stanisława na cmentarzu w Katowicach, przy ulicy Francuskiej, w Alei Zasłużonych. Umęczona Ziemia Śląska przyjęła Go życzliwie i z wdzięcznością, że poświęcił dla Niej i Jej przyrody swoje życie.

Cześć Jego pamięci!

Jan Potocki